

POSTANOWIENIE

21 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 21 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B. O.
przeciwko W. G.
o zachowek,
na skutek skargi kasacyjnej W. G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z 20 grudnia 2023 r., I ACa 769/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od W. G. na rzecz B. O. 2 700 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego postanowienia.**

UZASADNIENIE

Pozwany W. G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 20 grudnia 2023 r. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił jej oczywistą zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi – bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań – w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie z uwagi na kwalifikowany charakter naruszenia przepisów prawa. Zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, gdy dostrzegalny *prima vista* i bez przeprowadzania wnikliwej analizy uzasadniony jest wniosek, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe (zob. postanowienie SN z 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom (zob. postanowienia SN: z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, i z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 730/17). Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanego naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji, dostrzegalnego w sposób oczywisty dla każdego prawnika (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymogów. Należy zauważyć, że odwołanie się do przyczyny kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga od skarżącego wykazania oczywistej zasadności skargi i nie może sprowadzać się do odwołania do uzasadnienia podstaw kasacyjnych (zob. postanowienia SN: z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22, i z 19 grudnia 2024 r., I CSK 1891/24). Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, a przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania, zatem oba te elementy muszą być przez skarżącą stronę wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione. Stanowią one oddzielne wymagania skargi, które spełniają różne funkcje i muszą być spełnione odrębnie (zob. postanowienie SN z 27 listopada 2020 r., I CSK 403/20). Skarżący powinien zatem przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny, odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia tych wymogów, gdyż uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ogranicza

się do odwołania do powołanych w podstawach zarzutów naruszenia prawa procesowego.

Zwrócić uwagę również należy, że skargę kasacyjną można oprzeć na naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli takie uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, który ocenia się przez odniesienie konkretnego rozstrzygnięcia do podstawy materialnoprawnej orzeczenia co do istoty sprawy (zob. postanowienia SN: z 16 kwietnia 2019 r., I PK 115/18; z 21 grudnia 2021 r., IV CSK 615/21; z 14 czerwca 2023 r., I CSK 1041/23, i z 8 sierpnia 2023 r., I PSK 26/23). Oczywista zasadność skargi kasacyjnej determinuje więc konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia, wynikającą z naruszenia przepisów prawa materialnego. Oparcie przez skarżącego skargi kasacyjnej wyłącznie na zarzutach naruszenia przepisów postępowania, nie pozwala na uznanie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. postanowienie SN z 7 czerwca 2023 r., I CSK 742/23). Podkreślić należy, że zasadnicza argumentacja skarżącego zmierza do zakwestionowania dokonanej przez Sąd *meriti* oceny dowodów oraz dokonanych na tej podstawie ustaleń faktycznych. Zakaz oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) oraz związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oznacza niedopuszczalność powoływania się przez skarżącego na wadliwość wyroku sądu drugiej instancji, polegającą na ustaleniu faktów lub niewłaściwie przeprowadzonej ocenie dowodów, również we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienie SN z 15 października 2020 r., IV CSK 136/20).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Mariusz Łodko

[wr]

[a.ł]